RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 158/2013

av den 18 februari 2013

om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1] (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9,

med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Den 20 oktober 2007 meddelade Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till unionen av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina [2] (nedan kallat *Kina*). Den 4 juli 2008 införde kommissionen genom förordning (EG) nr 642/2008 [3] (nedan kallad *förordningen om preliminär tull*) en preliminär antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter med ursprung i Kina.

(2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingavs den 6 september 2007 av den nationella spanska intresseorganisationen för frukt- och grönsaksindustrin (nedan kallad *FENAVAL*, tidigare kallad *FNACV*) (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för de tillverkare som svarar för 100 % av unionens sammanlagda produktion av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.). Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av den berörda produkten och om därav följande väsentlig skada som ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.

(3) Såsom det anges i skäl 12 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen om dumpning och skada perioden från och med den 1 oktober 2006 till och med den 30 september 2007 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av de faktorer som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 oktober 2002 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

(4) Den 9 november 2007 gjorde kommissionen genom förordning (EG) nr 1295/2007 av den 5 november 2007 om att göra import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina föremål för registrering [4] (nedan kallad *förordningen om registrering*) import av samma produkt med ursprung i Kina till föremål för registrering.

(5) Det bör noteras att skyddsåtgärder tillämpades på samma produkt fram till den 8 november 2007. Kommissionen införde genom förordning (EG) nr 1964/2003 [5] provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.). Slutgiltiga skyddsåtgärder infördes senare genom förordning (EG) nr 658/2004 [6] (nedan kallad *förordningen om skyddsåtgärder*). Både de provisoriska och de slutgiltiga skyddsåtgärderna bestod av ett system med tullkvoter, dvs. tullen togs ut först när den tullfria importvolymen hade uttömts.

(6) Genom förordning (EG) nr 1355/2008 [7] (nedan kallad *den ursprungliga förordningen*) införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Kina.

(7) Nivån på den slutgiltiga antidumpningstullen låg på mellan 361,4 och 531,2 EUR/ton produktvikt netto.

1.1 Xinshiji-domen

(8) I domen av den 17 februari 2011 i mål T-122/09 – Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd och Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd mot Europeiska unionens råd stödd av Europeiska kommissionen [8] – (nedan kallad *Xinshiji-domen*) – ogiltigförklarade tribunalen den ursprungliga förordningen i den del som gäller sökandena Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd och Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd.

(9) Tribunalens dom grundades på att kommissionen åsidosatt rätten till försvar genom att inte tillhandahålla nödvändiga uppgifter för att sökandena skulle kunna avgöra om huruvida, mot bakgrund av marknadsstrukturen, justeringen av exportpriset till nivån fritt fabrik för importören var lämplig på så sätt att det blev möjligt att

[1] EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.
[2] EUT C 246, 20.10.2007, s. 15.
[3] EUT L 178, 5.7.2008, s. 19.
[4] EUT L 288, 6.11.2007, s. 22.
[5] EUT L 290, 8.11.2003, s. 3.
[6] EUT L 104, 8.4.2004, s. 67.
[7] EUT L 350, 30.12.2008, s. 35.
[8] EUT C 103, 2.4.2011, s. 21.

jämföra exportpriset och unionsindustrins pris i samma handelsled. Tribunalen ansåg också att kommissionen hade åsidosatt sin skyldighet att ange skälen till en åtgärd, eftersom skälen till en åtgärd måste figurera i den centrala delen av åtgärden och får inte anges i skriftliga eller muntliga förklaringar som ges i efterhand när åtgärden redan är föremål för ett förfarande vid Europeiska unionens domstolar.

(10) I april 2011 lämnade kommissionen in ett överklagade (C-195/11P) i vilket man sökte få Xinshiji-domen upphävd. Efter det att Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) den 22 mars 2012 (se skäl 16 nedan) förklarat den ursprungliga förordningen ogiltig, drog kommissionen tillbaka sitt överklagande eftersom det inte längre hade något syfte.

(11) Den 3 december 2011 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande ([1]) om ett partiellt återupptagande av antidumpningsundersökningen (nedan kallat *det första tillkännagivandet om återupptagande*) i syfte att genomföra Xinshiji-domen från tribunalen. Återupptagandet begränsades till att avgöra om huruvida, mot bakgrund av marknadsstrukturen, justeringen av exportpriset till nivån fritt fabrik för importören var lämplig på så sätt att det blev möjligt att jämföra exportpriset och unionsindustrins pris i samma handelsled.

(12) Samtidigt mottog alla berörda parter ett dokument med meddelande av uppgifter tillsammans med bilagor som förklarade orsakerna till justeringen av de kostnader efter import som hade beaktats när man beräknade priserna på produkterna med ursprung i Kina.

(13) Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.

(14) Alla parter som begärde det inom den angivna tidsfristen och som visade att det fanns särskilda skäl till att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.

(15) De två sökande exportörerna, åtta importörer, två intresseorganisationer för importörer och en intresseorganisation för tillverkare gav sig till känna som berörda parter.

1.2 **Domen om jämförbart land**

(16) Den 22 mars 2012 förklarade domstolen, i mål C-338/10 – Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) mot Hauptzollamt Hamburg-Stadt (nedan kallad *domen om jämförbart land*) – att den ursprungliga förordningen var ogiltig ([2]).

(17) Domstolen ansåg att kommissionen och rådet hade fastställt den berörda produktens normalvärde på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas i Europeiska unionen för en likadan produkt, utan att ha visat nödvändig omsorg för att fastställa detta värde på grundval av priserna för samma produkt i ett tredjeland med marknadsekonomi, och att de därför hade åsidosatt kraven i artikel 2.7 a i grundförordningen.

(18) Den 19 juni 2012 offentligjordes ett tillkännagivande ([3]) (nedan kallat *det andra tillkännagivandet om återupptagande*) i *Europeiska unionens officiella tidning*. I tillkännagivandet meddelades parterna att mot bakgrund av den ovan nämnda domstolens dom var importen till Europeiska unionen av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Kina inte längre föremål för de antidumpningsåtgärder som infördes genom den ursprungliga förordningen, och att de slutgiltiga antidumpningstullar som betalats enligt den förordningen för den berörda produkten därför skulle återbetalas eller efterges.

(19) Genom tillkännagivandet återupptogs också partiellt den relevanta antidumpningsundersökningen avseende import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Kina i syfte att genomföra den ovan nämnda domen från domstolen.

(20) I tillkännagivandet anges det att återupptagandet endast avser valet av ett eventuellt jämförbart land och fastställandet av det normalvärde som enligt artikel 2.7 a i grundförordningen ska användas för beräkningen av alla dumpningsmarginaler.

(21) I samma tillkännagivande uppmanades också de berörda parterna att lämna synpunkter samt lägga fram uppgifter och bevisning till stöd för dessa som visar vilka tredjeländer med marknadsekonomi som kan väljas för fastställandet av normalvärdet enligt artikel 2.7 a i grundförordningen, bland annat när det gäller Israel, Swaziland, Thailand och Turkiet.

(22) Kommissionen informerade genast unionsindustrin och dess intresseorganisation, de exporterande tillverkarna, leverantörer och importörer och deras intresseorganisationer som såvitt känt var berörda samt myndigheterna i de berörda tredjeländerna. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.

(23) Alla berörda parter som begärde det inom den angivna tidsfristen och som visade att det fanns särskilda skäl till att höra dem, gavs tillfälle att bli hörda.

(24) Åtta importörer och en intresseorganisation för importörer gav sig till känna som berörda parter.

2. **FÖRFARANDET EFTER MEDDELANDET AV PROVISORISKA ÅTGÄRDER**

(25) Efter det att en preliminär antidumpningstull hade införts på import av den berörda produkten med ursprung i Kina lämnade ett antal berörda parter skriftliga synpunkter. De parter som så önskade fick även möjlighet att bli hörda.

([1]) EUT C 353, 3.12.2011, s. 15.

([2]) Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 mars 2012 i mål C-338/10, GLS mot Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

([3]) EUT C 175, 19.6.2012, s. 19.

(26) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. Kommissionen genomförde undersökningen särskilt med hänsyn till de aspekter som rör unionens intresse. I detta sammanhang genomfördes kontrollbesök på plats hos följande icke-närstående importörer i unionen:

— Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co KG), Hamburg, Tyskland.

— Hüpeden & Co (GmbH & Co) KG, Hamburg, Tyskland.

— I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hamburg, Tyskland.

— Zumdieck GmbH, Paderborn, Tyskland.

— Gaston spol. s r.o., Zlin, Tjeckien.

(27) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för rekommendationen att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av den berörda produkten med ursprung i Kina och slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära tullen. De beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter detta meddelande av uppgifter.

(28) Några importörer föreslog ett gemensamt möte med alla berörda parter, i enlighet med artikel 6.6 i grundförordningen; en av parterna avböjde emellertid.

(29) De muntliga och skriftliga synpunkterna från de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

3. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

(30) Efter det att de provisoriska åtgärderna hade införts, hävdade två icke-närstående importörer i unionen att definitionen av den berörda produkten inte borde omfatta vissa typer av mandariner, antingen på grund av deras sockerhalt eller på grund av hur de var förpackade vid exporten. I detta avseende bör det noteras att dessa påståenden inte åtföljdes av någon som helst verifierbar information eller uppgifter som bevisar att dessa produkttyper har egenskaper som särskiljer dem från den berörda produkten. Det ska också noteras att olika förpackningsformat inte kan betraktas som en väsentlig egenskap när den berörda produkten ska definieras, särskilt som förpackningsformat redan har beaktats vid definitionen av den berörda produkten enligt skäl 16 i förordningen om preliminär tull. Dessa argument avvisas därför.

(31) Åtgärderna infördes på den produkt som definierades i den ursprungliga förordningen, enligt följande: Beredda eller konserverade mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), klementiner, wilkings och andra liknande citrushybrider, utan tillsats av alkohol, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, enligt definitionen i KN-nummer 2008, som för närvarande omfattas av KN-nummer 2008 30 55, 2008 30 75 och ex 2008 30 90 (Taric-nummer 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 och 2008 30 90 69), och med ursprung i Kina.

(32) I domen om jämförbart land tolkade domstolen i detta avseende den statistik som kommissionen överlämnade till domstolen den 27 juli 2011 såsom uppgifter som bara rörde den berörda produkten. Kommissionen har emellertid på nytt undersökt omfattningen av varje KN-nummer som ingår i den statistiken och det bör noteras att den statistiken har en större produkträckvidd än produkten som är föremål för åtgärder, eftersom den omfattade de fullständiga KN-numren 2008 30 55, 2008 30 75 och 2008 30 90. De statistiska uppgifter som bara omfattar den berörda produkten eller den likadana produkten för KN-numren 2008 30 55 och 2008 30 75 för de ovan nämnda länderna under undersökningsperioden är följande:

Land	Importvolym (ton)
Kina	49 791,30
Thailand	666,10
Turkiet	151,20
Israel	4,80
Swaziland	0

(33) Under KN-nummer 2008 30 90 innehöll statistiken andra produkter än den berörda produkten. Följaktligen går det inte att dra några slutsatser rörande import av den likadana produkten utifrån detta KN-nummer. Det framgår därför inte av statistiken att den likadana produkten importerades under undersökningsperioden i avsevärda kvantiteter från Israel eller Swaziland.

4. STICKPROVSFÖRFARANDE

4.1 Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina

(34) Två icke-närstående EU-importörer ifrågasatte att de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet stod för 60 % av den totala exporten till unionen. De kunde dock inte tillhandahålla någon verifierbar information som skulle kunna motsäga riktigheten av de stickprovsuppgifter som de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna lämnat och som till största delen bekräftades under resten av undersökningen. Argumentet avvisas därför.

(35) Tre kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkare framförde att deras närstående företag var exporterande tillverkare av den berörda produkten och därför borde ingå i bilagan med samarbetsvilliga exporterande tillverkare. Dessa påståenden ansågs berättigade och det beslutades att man skulle ändra den berörda bilagan i enlighet med detta. En icke-närstående EU-importör hävdade att export till unionen genom handlare automatiskt borde omfattas av de åtgärder som tillämpas på de kinesiska

exporterande tillverkarna. I detta avseende ska det noteras att antidumpningsåtgärder i detta fall införs för sådana produkter som tillverkas av exporterande tillverkare i det land som är föremål för undersökning och som exporteras till unionen (oavsett vilket företag som handlar med dem) och inte för företagsenheter som enbart sysslar med handel. Påståendet avvisades därför.

5. DUMPNING

5.1 Marknadsekonomisk status

(36) Efter införandet av provisoriska åtgärder lämnade den kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkaren inga kommentarer till resultaten när det gäller marknadsekonomisk status. Eftersom inga relevanta synpunkter inkommit, bekräftas härmed skälen 29–33 i förordningen om preliminär tull.

5.2 Individuell behandling

(37) Eftersom inga relevanta synpunkter inkommit, bekräftas härmed undersökningsresultaten i skälen 34–37 i förordningen om preliminär tull när det gäller individuell behandling.

5.3 Normalvärde

5.3.1 *De berörda parternas synpunkter efter det andra tillkännagivandet om återupptagande*

(38) Vissa importörer hävdade att den kinesiska importen var nödvändig för att täcka unionens efterfrågan, även om en importör uppgav att den spanska och turkiska produktionen tillsammans var tillräcklig för att täcka unionsmarknadens behov. En importör anmärkte att införandet av antidumpningstullar skulle ha resulterat i betydande prisökningar på den berörda produkten. Prisökningar nämndes också av de andra importörerna. Andra faktorer angavs också som skäl till prisökningen, som till exempel minskad tillgänglighet till kinesiska mandariner i unionen beroende på ökad inhemsk efterfrågan och efterfrågan från andra marknader, missväxt och brist på arbetskraft i Kina. En annan faktor som angavs var den minskade konkurrensen i unionen (det uppskattas att det för närvarande bara finns tre unionstillverkare, medan det år 2000 fanns åtta). En importör klagade på att antidumpningsåtgärderna skulle gynna stora försäljningsbolag i stället för de traditionella, som har handlat med den berörda produkten med Kina i decennier. Denna importör försvarar förekomsten av ett licenssystem baserat på uppgifter från före 2001.

(39) En grupp importörer hävdade att unionsinstitutionerna bör påbörja en helt ny undersökning i stället för att partiellt återuppta antidumpningsundersökningen som ledde till införandet av de antidumpningsåtgärder som var i kraft fram till domen om jämförbart land. Kravet grundades på det faktum att importörerna inte ansåg att det fanns tillräckliga bevis för dumpning eller skada i den nuvarande situationen på marknaden.

(40) Andra importörer motsatte sig en eventuell användning av uppgifter från undersökningsperioden om en ny dumpningsmarginal skulle behöva beräknas. Enligt dessa importörer bör de senaste uppgifterna användas och man föreslog särskilt perioderna 2010–11 och 2011–12.

(41) En grupp importörer ansåg att det partiella återupptagandet av undersökningen strider mot artikel 266 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enligt importörerna bör den rättspraxis [1] som nämns i det andra tillkännagivandet om återupptagande åberopas endast om åtgärderna annulleras eller förklaras ogiltiga beroende på ett felaktigt fastställande av skada. Med importörernas egna ord hade ”gemenskapsinstitutionerna inte begått misstaget vid den tidpunkt när de fastställde skadan, utan redan när de bedömde att de berörda produkterna över huvud taget dumpades”. Eftersom den ursprungliga förordningen i detta fall förklarades ogiltig beroende på fastställandet av normalvärdet, hävdade importörerna att denna rättspraxis inte ska tillämpas.

(42) Slutligen rekommenderade flera importörer Turkiet som jämförbart land. Vid en utfrågning föreslog en importör att man skulle kontakta myndigheterna i Japan och Korea, eftersom det även i de länderna skulle finnas företag som tillverkade den likadana produkten under undersökningsperioden.

5.3.2 *Analys av synpunkterna efter det andra tillkännagivandet om återupptagande*

(43) När det gäller de många krav som sammanfattas i skäl 38 ovan ska det understrykas att kommissionen beslöt att återuppta den ursprungliga undersökningen i begränsad omfattning, som skulle gälla ett möjligt fastställande av ett jämförbart land. Kommissionen definierade ingen ny undersökningsperiod, i motsats till tillvägagångssättet i målet som ledde till domen i målet *Industrie des poudres sphériques (IPS) mot rådet* (mål C-458/98 P, REG 2000, s. I-8147). Anledningen till detta är att med tanke på att antidumpningstullar redan hade införts, skulle alla uppgifter som samlats in under en ny undersökningsperiod ha blivit snedvridna genom att antidumpningstullar redan fanns, särskilt när det gäller fastställandet av skada. Kommissionen anser att de punkter som togs upp av parterna rörande att det för närvarande inte skulle finnas någon dumpning på ett lämpligare sätt kan diskuteras inom ramen för en interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen. Medan analysen av skada i den ursprungliga undersökningen utfördes i efterhand för undersökningsperioden, görs analysen av skada under interimsöversynen i form av en prognos, eftersom den skada som observerades under undersökningsperioden för interimsöversynen troligen påverkas av det faktum att antidumpningstullar redan är i kraft.

(44) De berörda parterna erinras om att om en importör eller annan part vill att åtgärderna ska ses över, kan de begära att en interimsöversyn inleds i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen. De berörda parterna kan göra detta när som helst eftersom det har gått mer än ett år sedan de slutgiltiga åtgärderna infördes som det hänvisas till

[1] Mål T-2/95, Industrie des poudres sphériques (IPS) mot rådet, REG 1998, s. II-3939 och mål C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS) mot rådet, REG 2000, s. I-08147.

i artikel 11.3 i grundförordningen. Alla parter som innan domen om jämförbart land lämnade in en begäran om översyn enligt artikel 11.3 kommer att tillfrågas av kommissionen avdelningar om huruvida de önskar vidhålla sin begäran.

(45) När det gäller den påstådda överträdelsen rörande det partiella återupptagandet, bör det noteras att den nämnda rättspraxisen inte innebär att ett partiellt återupptagande bara kan äga rum om det gäller fastställandet av den skada som unionsindustrin lidit. Det som klargörs i målen T-2/95 och C-458/98 P är att ”om en rättsakt som avslutar ett administrativt förfarande bestående av flera faser, medför en ogiltigförklaring av denna inte nödvändigtvis att hela det förfarande som föregått antagandet av den ifrågasatta rättsakten ogiltigförklaras, oberoende av de materiella eller processuella grunderna för domen om ogiltigförklaring” ([1]). Det är därför irrelevant huruvida upphävandet eller ogiltigförklaringen av en förordning gäller fastställandet av skada eller fastställandet av normalvärde.

(46) När det gäller användningen av uppgifter från undersökningsperioden, bör det erinras om att det andra tillkännagivandet om återupptagande gällde ett partiellt återupptagande av den ursprungliga undersökningen och inte en ny undersökning. Det är därför bara uppgifter från undersökningsperioden som skulle kunna vara relevanta och bör undersökas, i synnerhet som de exportpriser som används i jämförelsen också skulle gälla den perioden. Kraven på att nyare uppgifter bör användas, måste därför avvisas.

5.3.3 *Undersökning efter det andra tillkännagivandet om återupptagande*

(47) I den dom som avses i skäl 16 ovan, hänvisade domstolen särskilt till fyra länder från vilka det enligt Eurostat-uppgifter skulle ha förekommit en avsevärd import till unionen enligt KN-nummer 2008 30 55, 2008 30 75 och ex 2008 30 90. Dessa länder är Israel, Swaziland, Thailand och Turkiet. Mot bakgrund av detta kontaktade kommissionen myndigheterna i dessa länder via deras beskickningar vid Europeiska unionen. De kontaktades alla före det partiella återupptagandet av undersökningen och igen vid tidpunkten för återupptagandet. De berörda beskickningarna, liksom Europeiska unionens delegationer i dessa fyra länder, ombads lämna uppgifter om tänkbara inhemska tillverkare av den likadana produkten, och, om det fanns sådana, bistå med att få företagen att samarbeta.

(48) Trots att de kontaktades två gånger, lämnade Swazilands och Thailands beskickningar vid Europeiska unionen inte några svar. Svar inkom från Israels och Turkiets beskickningar. Den turkiska beskickningen lämnade adresser till sex påstådda tillverkare, medan den israeliska beskickningen uppgav för kommissionen att det inte fanns någon produktion av den likadana produkten i Israel under undersökningsperioden (och att det inte heller för närvarande finns någon sådan produktion).

(49) Alla sex turkiska tillverkare kontaktades, fem av dem två gånger. Tre av dem svarade inte alls och de andra tre uppgav för kommissionen att de inte tillverkade den likadana produkten under undersökningsperioden. Trots att dessa företag var villiga att samarbeta kunde de därför inte lämna de nödvändiga uppgifterna till kommissionen. Resultatet bekräftades av en inlaga från en tysk importör med tillverkarintressen i Turkiet, vilken uppgav att det under undersökningsperioden inte fanns någon tillverkning av den likadana produkten i Turkiet.

(50) Trots frånvaron av svar från Thailands beskickning, kontaktades vid två tillfällen två thailändska företag, till vilka uppdaterade adresser erhölls via Europeiska unionens delegation i Bangkok. Dessa två tillverkare hade redan kontaktats under den ursprungliga undersökningen, men vid den tidpunkten hade detta inte lett till något samarbete. Även denna gång svarade en av tillverkarna inte alls på de två förfrågningarna och den andra svarade att man inte tänkte samarbeta i undersökningen.

(51) Trots kommissionens ansträngningar via Swazilands beskickning vid Europeiska unionen och Europeiska unionens delegation i Swaziland, har det inte varit möjligt att identifiera en eller flera tillverkare i Swaziland.

(52) Mot bakgrund av förslaget i skäl 42 ovan, sökte man också att få till stånd samarbete med myndigheterna i Japan och Sydkorea och samtidigt ombads Europeiska unionens delegationer i de länderna att identifiera tänkbara lokala tillverkare av den likadana produkten. De koreanska myndigheterna svarade inte, men kommissionen lyckades genom Europeiska unionens delegation i Sydkorea att få namn och adress till en tänkbar tillverkare av den likadana produkten i Sydkorea. Denna tillverkare kontaktades, men inget svar inkom på begäran om samarbete.

(53) De japanska myndigheterna kontaktade två tänkbara japanska tillverkare, men enligt de japanska myndigheterna ville dessa företag emellertid inte samarbeta i förfarandet och de ville inte heller att uppgifter om dem skickades till kommissionen.

5.3.4 *Slutsats om undersökningen efter det andra tillkännagivandet om återupptagande*

(54) Med hänsyn tagen till parternas synpunkter och analysen av dessa samt bristen på samarbete med potentiella tillverkare i tredjeländer, trots kommissionens avsevärda ansträngningar, drogs slutsatsen att det inte gick att fastställa ett normalvärde på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi, såsom föreskrivs i artikel 2.7 a i grundförordningen.

([1]) Mål T-2/95, Industrie des poudres sphériques (IPS) mot rådet, REG 1998, s. II-3941.

5.3.5 *De berörda parternas synpunkter efter införandet av provisoriska åtgärder*

(55) Det bör erinras om att fastställandet av normalvärdet baserades på de uppgifter som unionsindustrin lämnat. Uppgifterna kontrollerades sedan på plats hos de samarbetsvilliga unionstillverkarna.

(56) Sedan provisoriska åtgärder införts, ifrågasatte alla tre kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i stickprovet och två icke-närstående importörer i unionen användningen av unionsindustrins priser för beräkning av normalvärdet. Det framfördes att normalvärdet borde ha beräknats på grundval av produktionskostnaderna i Kina med beaktande av lämpliga justeringar för skillnaderna mellan unionsmarknaden och den kinesiska marknaden.

5.3.6 *Analys av de synpunkter som lämnades efter införandet av provisoriska åtgärder*

(57) Det ska i detta sammanhang påpekas att användningen av uppgifter från ett land som inte är en marknadsekonomi – i synnerhet från företag som inte beviljats marknadsekonomisk status – skulle strida mot artikel 2.7 a i grundförordningen. Argumentet avvisas därför. Det hävdades också att prisuppgifter från övriga importländer eller andra relevanta offentliggjorda uppgifter kunde ha använts som en rimlig lösning, eftersom det inte fanns något jämförbart land att samarbeta med. Sådana allmänna uppgifter skulle dock, i motsats till de uppgifter kommissionen använde, inte kunna verifieras och dubbelkontrolleras enligt artikel 6.8 i grundförordningen. Argumentet avvisas därför. Det lades inte fram några andra argument som kunde väcka tvivel om huruvida den metod som kommissionen använt är förenlig med bestämmelserna i artikel 2.7 a i grundförordningen, och särskilt den omständigheten att den i detta särskilda fall är den enda rimliga grundval som återstår för beräkning av normalvärdet.

5.3.7 *Slutsats om normalvärdet*

(58) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter och eftersom kommissionen, trots avsevärda ansträngningar, inte lyckats finna någon samarbetsvillig tillverkare i ett jämförbart land, har det inte varit möjligt att erhålla uppgifter för undersökningsperioden från en tillverkare i ett jämförbart land, och skälen 38–45 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

5.4 **Exportpris**

(59) Efter det att de provisoriska åtgärderna införts, hävdade en kinesisk samarbetsvillig exporterande tillverkare som ingick i stickprovet att företagets exportpris borde justeras för vissa kostnadskomponenter (särskilt kostnaden för sjötransport). I det sammanhanget bör det påpekas att denna fråga togs upp under kontrollbesöket på plats, både hos detta företag och hos de andra företag som ingick i stickprovet. Vid det tillfället lämnade varje företag uppgifter om de berörda kostnaderna. Det belopp som företaget nu uppger är betydligt högre än det som ursprungligen angavs. Det ska påpekas att detta nya krav helt enkelt baseras på en deklaration från en speditör och att det inte återspeglar uppgifter som rör en faktisk transaktion. Ingen av de andra exporterande tillverkarna som ingick i stickprovet ifrågasatte de uppgifter som användes för beräkning av kostnader för sjötransport. Dessutom kan detta påstående inte verifieras, eftersom det lämnades in så sent. Det ska särskilt nämnas att den begärda justeringen inte rör några uppgifter som redan finns i handlingarna i ärendet. Efter att ha tagit del av detta påstående har dock kommissionen sett över uppgifterna om de berörda kostnaderna med hänsyn till deras betydelse för de exporttransaktioner till EU som företaget uppgett. Kommissionen drog följaktligen slutsatsen att det är lämpligare att använda genomsnittet av de sjöfraktkostnader som verifierades vid kontrollbesöket på plats för alla de kinesiska företag som ingick i stickprovet. Företagets exportpris justerades följaktligen i överensstämmelse med detta.

(60) En annan kinesisk samarbetsvillig exporterande tillverkare som ingick i stickprovet påpekade att det fanns två räknefel i beräkningen av företagens exportpris i förhållande till de exportuppgifter som företaget hade lämnat in. Påståendet ansågs berättigat och tillverkarens relevanta exportpris justerades i överensstämmelse med detta.

(61) Eftersom inga andra synpunkter inkommit i detta avseende, bekräftas härmed undersökningsresultaten i skäl 46 i förordningen om preliminär tull.

5.5 **Jämförelse**

(62) Eftersom inga synpunkter inkommit i detta avseende, bekräftas undersökningsresultaten i skälen 47–48 i förordningen om preliminär tull.

5.6 **Dumpningsmarginaler**

(63) Med beaktande av det som anges ovan uppgår de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns före tull, till följande:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang 139,4 %,

— Huangyan No 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 86,5 %,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang och dess närstående tillverkare Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, provinsen Hubei 136,3 %,

— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i stickprovet: 131 %,

Alla övriga företag: 139,4 %.

6. GENOMFÖRANDET AV XINSHIJI-DOMEN

6.1 Synpunkter från de berörda parterna

6.1.1 *Förtida återupptagande*

(64) De berörda exportörerna och en grupp importörer vände sig emot det partiella återupptagandet före avkunnandet av domen i mål C-338/10. Man hävdade att ett återupptagande av undersökningen samtidigt som den ursprungliga förordningens giltighet ifrågasattes och det, enligt de berörda parternas mening, var troligt att rättsakten skulle ogiltigförklaras, stred emot principerna om proportionalitet och god förvaltning i enlighet med artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom det innebar en oskälig börda för de berörda parterna som fick ägna avsevärda ekonomiska och personella resurser åt det återupptagna förfarandet.

(65) Samma parter hävdade också att ett återupptagande av undersökningen före avkunnandet av domen i det överklagade målet C-195/11P var förtida och stred emot artiklarna 266 och 264 i EUF-fördraget och artikel 60.2 i domstolens stadga, och att kommissionen med detta förutsatte framgång med det egna överklagandet. Ett sådant inledande stod i motsats till förhållandet mellan, å ena sidan, kommissionen och rådet och, å andra sidan, domstolen, och påverkade rätten till ett effektivt rättsmedel i domstolen. De berörda importörerna begärde att kommissionen först skulle invänta domstolens slutgiltiga beslut innan den återupptar antidumpningsförfarandet för att genomföra domen i fråga.

(66) De berörda exportörerna och en grupp importörer hävdade att återupptagandet stred mot artikel 3 i grundförordningen, eftersom det grundades på uppgifter som samlats in under undersökningsperioden (dvs. 1 oktober 2006–30 september 2007) och inte under en senare period.

(67) En grupp importörer ifrågasatte om kommissionens beteende var rättvist och opartiskt i enlighet med artikel 41.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, på grund av att kommissionen skulle ha avslagit en ansökan om en fullständig interimsöversyn från unionsimportörerna, trots att officiella Eurostat-uppgifter redan visade att importpriset ökat på en kontinuerlig och varaktig basis.

6.1.2 *Retroaktivitet*

(68) De berörda exportörerna och en grupp importörer menade att återupptagandet var dömt att misslyckas, därför att överträdelsen av rätten till försvar och den bristande motiveringen i en förordning om slutgiltig antidumpningstull inte kan rättas till separat och retroaktivt. Det hävdades särskilt att de berörda parternas rätt till försvar borde skyddas under det pågående antidumpningsförfarandet, dvs. före antagandet av åtgärden, och att den korrekta motiveringen till förordningen om slutgiltig antidumpningstull borde lämnas före antagandet av den ursprungliga förordningen.

(69) Det hävdades också att en rättsakt som baseras på en otillräcklig motivering från början är, och förblir, verkningslös och att den planerade åtgärden bara kan få verkan genom antagandet av en ny rättsakt med en korrekt motivering.

6.1.3 *Inadekvat meddelande av uppgifter*

(70) De berörda exportörerna och en grupp importörer hävdade att meddelandet av uppgifter var otillräckligt för att rätta till de juridiska brister som tribunalen konstaterat av de skäl som anges nedan.

(71) De berörda exportörerna tillsammans med en grupp importörer hävdade att den överträdelse av unionslagstiftningen som tribunalen konstaterat påverkade alla resultat och utgången av beräkningen av skademarginalen, vilket gjorde att en ny process skulle behövas för att de senaste tillgängliga uppgifterna om skada skulle kunna beaktas.

(72) Vidare hävdade samma parter att kommissionen inte på rätt sätt hade uppskattat räckvidden och konsekvenserna av dess överträdelse. Man hävdade, i motsats till kommissionens tolkning, att de rättsliga överträdelser som tribunalen konstaterat inte enbart gällde beräkningen av den tvåprocentiga uppräkningen av importkostnaderna för de kinesiska produkterna (kostnader efter import) och transportkostnaderna för de produkter som tillverkats av unionstillverkarna. De berörda importörerna hävdade att överträdelserna åtminstone gällde hela fastställandet av skademarginalen.

(73) I detta sammanhang hävdades det att det meddelande av uppgifter som översändes vid återupptagandet inte behandlade frågan om jämförbarhet när det gäller handelsled och hur den metod som kommissionen valt för jämförelsen av import- och unionspriserna var berättigad mot bakgrund av marknaden i fråga, dvs. huruvida de produkter som tillverkats av unionstillverkarna och de importerade produkterna i själva verket konkurrerar med varandra ”i de hamburgska importörernas varulager”. De berörda exportörerna och en grupp importörer hävdade att de uppgifter om fastställandet av handelsled som lämnades vid återupptagandet var alltför allmänna för att parterna skulle kunna förstå varför jämförelsen av importpriset och unionsindustrins pris gjordes i samma handelsled, och de faktorer i undersökningen som beräkningen baserades på hade inte heller förklarats. Undersökningen tog inte heller upp frågan om varför den tvåprocentiga uppräkningen, som inte beaktade importörernas drifts- och administrationskostnader och vinstmarginal, var lämplig för att åstadkomma jämförbarhet mellan unionstillverkarnas försäljningspriser och de kinesiska exporterande tillverkarnas priser.

(74) Samma parter hävdade att det inte fanns några undersökningsresultat rörande antagandet att unionstillverkarna sålde sina varor uteslutande via importörer. Det hävdades också att det underliggande resonemanget för det valda handelsledet om att unionstillverkarna sålde sina varor uteslutande via importörer avvisades eftersom bara 62 % av unionstillverkarnas försäljning, enligt de

meddelade uppgifterna, gick till de oberoende importörerna. Parterna hävdade att kommissionen inte verkade känna till det faktum att enligt uppgift hade 38 % av unionstillverkningen inte sålts via importörer, vilket betyder att vid denna försäljning konkurrerade de importerade produkterna i ett annat handelsled. Det påstods att vid denna försäljning var den metod som användes av kommissionen för att fastställa skademarginalen olämplig, eftersom importörernas priser borde ha justerats genom att man för den oberoende importören lade till kostnader efter importen, försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader och en lämplig vinstmarginal. I ljuset av dessa korrigeringar skulle skademarginalen ha minskats för 38 % av unionens varor, vilket skulle leda till en sammantagen minskning av skademarginalen och en åtföljande väsentlig minskning av antidumpningstullarna.

(75) Till följd av detta hävdade parterna att kommissionen inte hade utvecklat en lämplig metod för att fastställa skademarginalen för all import med utgångspunkt i de faktiska marknadsförhållandena. Det hävdades att det, med tanke på unionstillverkarnas olika distributionskanaler, fanns ett behov av ett differentierat beaktande av unionstillverkarnas försäljning av produkter för fastställandet av skademarginalen.

(76) Parterna uppmanade kommissionen att lämna en detaljerad beskrivning och analys av den kontrollerade bevisningen rörande handelsflöden och tillhörande volymer som stöder dess undersökningsresultat samt att meddela de relevanta uppgifterna, som inte är konfidentiella.

(77) En grupp importörer ifrågasatte också den ”stereotypa hänvisningen” till uppgifternas konfidentialitet, vilket fick till följd att de exporterande tillverkarna och unionsimportörerna inte fick tillgång till källor som var relevanta för dem när de skulle fastställa om den omtvistade justeringen, mot bakgrund av marknadsstrukturen, var lämplig på så sätt att det blev möjligt att jämföra exportpriset och unionsindustrins pris i samma handelsled. De berörda importörerna hävdade att detta krav fick stöd av tribunalen i punkt 86 i Xinshiji-domen.

6.1.4 *Transportkostnader*

(78) De berörda exportörerna motsatte sig ökningen av unionsindustrins försäljningspris fritt fabrik för att inbegripa leveranskostnaderna till importörens varulager, eftersom man menade att detta inte rimmar med den inre marknaden och att handelspolitiska skyddsåtgärder inte är avsedda att råda bot på unionsindustrins kostnadsnackdelar som beror på produktionsanläggningarnas läge.

(79) De berörda exportörerna och en grupp importörer hävdade att kommissionen borde ha tagit hänsyn till det faktum att importörerna hade högre omlastningskostnader, eftersom de kinesiska produkterna levererades i containrar, medan unionstillverkarnas produkter levererades på lastpallar för transport med lastbil och därför omgående kunde sändas vidare till kunderna utan någon ytterligare hantering, vilket minskade hanteringskostnaderna med 50 % eller 7 EUR per ton.

(80) En grupp importörer hävdade att kommissionen, när det gäller den andel av unionsindustrins produkter som faktiskt distribuerades via en importör, hade förbisett att det bara uppstod kostnader för transport av unionsindustrins varor till importörernas varulager om de konserverade mandarinerna var fysiskt tillgängliga i den berörda importörerens varulager. Merparten av de produkter som såldes av unionstillverkarna via importörer levererades emellertid direkt av unionstillverkarna till importörernas kunder. Det hävdades att detta gav en avsevärd kostnadsfördel för unionstillverkarna jämfört med de importerade produkterna och, om man rätt hade beaktat detta, skulle skademarginalen ha blivit mindre än den blev med kommissionens beräkningsmetod.

(81) Intresseorganisationen för importörer och vissa importörer vände sig emot den siffra (90 EUR) som låg till grund för beräkningen av transportkostnaderna. Parterna hävdade att transportkostnaderna var för höga, och att de förmodligen gällde transport per lastbil. Enligt parternas uppgifter transporterades emellertid merparten av varorna med fartyg, vilket är ett mycket billigare transportsätt.

(82) Parterna begärde en förklaring till att terminalhanteringsavgifter och kostnader för lastbilstransport till importörens lokaler inkluderades i kostnaderna efter import.

6.2 **Analys av synpunkterna**

(83) När det gäller argumentet att undersökningen inte borde ha återupptagits samtidigt som den ursprungliga förordningens giltighet ifrågasattes i mål C-338/10 (se skäl 64), förklarade kommissionen att den när den handlade förutsatte lagenlighet.

(84) När det gäller påståendena rörande det förtida återupptagande som är föremål för det pågående överklagade målet C-195/11P (se skäl 65), anser kommissionen att argumentet är grundlöst, eftersom återupptagandet baserades på tribunalens slutsatser. Överklagandet har dessutom under tiden dragits tillbaka.

(85) När det gäller kraven på en ny undersökning, måste det understrykas att det partiella återupptagandet har till syfte att komma till rätta med den överträdelse av rätten till försvar som tribunalen konstaterat, inte att återuppta hela förfarandet. Kommissionen kommer att underrätta de berörda parterna om att de har möjlighet att begära inledandet av en interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, om de vill att institutionerna ska kontrollera deras argument att det utifrån mer aktuella uppgifter inte längre föreligger någon skada.

(86) När det gäller kravet att skadeanalysen bör baseras på mer aktuella uppgifter (se skäl 66), bör man notera att mer aktuella uppgifter kommer att påverkas av att en antidumpningstull redan har tillämpats. Det lämpliga instrumentet för att analysera mer aktuella uppgifter är därför en interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, och inte en ny undersökning (se också skäl 43 ovan).

(87) Angående tvivlet på att förfarandet var rättvist och opartiskt (se skäl 67), grundas detta på ett missförstånd att kommissionen skulle ha avvisat en begäran om interimsöversyn. Kommissionens avdelningar informerade respektive parter i ett brev av den 6 september 2011 att på grundval av de uppgifter som lämnats fram till det datumet kunde inte något beslut fattas om huruvida en översyn kunde inledas. Det gjordes en beskrivning av de punkter som krävde ytterligare klargörande eller bevisning. De berörda parterna underrättades om detta vid utfrågningen den 29 februari 2012 och uppmanades att fortsätta diskussionen med den relevanta kommissionsavdelningen. Kommissionens avdelningar kommer att upplysa dem om att de kan gå vidare med sin begäran så snart den här förordningen har trätt i kraft. Den ettåriga tidsfrist som föreskrivs i artikel 11.3 i grundförordningen gäller inte i det aktuella fallet, eftersom en sådan skulle strida mot syftet, som är att det bör vara en minimitid mellan den ursprungliga undersökningsperioden och en interimsöversyn. I det aktuella fallet har denna minimitid iakttagits.

(88) När det gäller argumentet om att retroaktivt rätta till överträdelsen av rätten till försvar (se skäl 68), anser kommissionen att till följd av tribunalens dom har undersökningen återupptagits på den punkt där överträdelsen skedde. Parterna har nu möjlighet att utöva sina rättigheter i den utsträckning som de hindrats från detta enligt tribunalens slutsatser. Tullarna kommer dessutom bara att införas i framtiden. Mot denna bakgrund anser kommissionen att det inte finns någon anledning att retroaktivt rätta till överträdelsen som parterna begär och detta argument måste därför avvisas.

(89) Beträffande argumentet om otillräcklig motivering (se skäl 69), är själva syftet med återupptagandet att komma till rätta med bristen på motivering och att grunda en ny rättsakt på en fullständig motivering. Det anses därför att detta argument från parterna har tillgodosetts.

(90) När det gäller domens tillämpningsområde (se skäl 72), är syftet med återupptagandet att fastställa rätt handelsled, och särskilt att klargöra varför justeringen av kostnaderna efter import av exportpriset cif var nödvändig för att säkerställa att jämförelsen av exportpriset och unionsindustrins pris gjordes i samma handelsled. Parternas argument måste därför avvisas.

(91) Beträffande påståendet att meddelandet av uppgifter av den 5 december 2011 var bristfälligt och inte förklarade vilket handelsled som tillämpats i detta fallet (se särskilt skälen 73–76), fick parterna vid flera tillfällen ytterligare information och förklaringar, närmare bestämt i punkterna 4 och 5 i meddelandet av uppgifter av den 5 december 2011 och under utfrågningarna den 29 februari 2012.

(92) För full klarhet rörande denna punkt kan undersökningsresultaten om handelsled sammanfattas på följande sätt: i) Undersökningen visade att mandariner på burk bara produceras i en spansk region (Valencia) och att de i huvudsak säljs i Tyskland och Förenade kungariket. Det fastställdes att unionens försäljning till Tyskland och Förenade kungariket utgjorde 62 % av unionens sammanlagda försäljning. ii) På grundval av de kontrollerade uppgifterna fastställdes det att under undersökningsperioden sålde unionstillverkarna och de kinesiska exportörerna i huvudsak till samma kunder, dvs. till handlare och distributörer. iii) Därför gjordes prisjämförelsen mellan importen från de exporterande tillverkarna och unionstillverkarnas försäljning för de exporterande tillverkarnas del vid unionens gräns (cif), och för unionstillverkarnas del på nivån fritt fabrik justerad till importörernas varulager. iv) Metoden krävde följande justeringar: Å ena sidan en justering av kostnaderna efter import rörande de kinesiska exportpriserna cif, från hamnen till importörernas varulager. Denna justering på 2 % baserades på inhämtade och kontrollerade fakturor och beräkningarna lämnades till de berörda parterna i bilagan till meddelandet av uppgifter av den 5 december 2011. Å andra sidan ökades unionstillverkarnas priser fritt fabrik för att återspegla fraktkostnaderna för att ta varorna från tillverkarna (Valencia) till importörernas lokaler (Tyskland och Förenade kungariket). Fraktjusteringen beräknades på de fastställda transportkostnaderna från Valencia till Hamburg. Eftersom unionstillverkarnas försäljning inte enbart gick till Tyskland och Förenade kungariket, minskades detta genomsnitt i förhållande till andelen försäljning till Tyskland och Förenade kungariket (62 %) och i förhållande till direktförsäljningen.

(93) När det gäller unionstillverkarnas andel direktförsäljning, låg den på mellan 2 och 12 % under undersökningsperioden. Den exakta procentsatsen kan inte uppges av sekretesskäl.

(94) Vidare hävdades det att ett differentierat tillvägagångssätt vid fastställandet av lämpligt handelsled när det gäller unionstillverkarnas direktförsäljning (se skäl 72) borde ha utarbetats. Det bör härvidlag noteras att utifrån de kontrollerade undersökningsresultaten såldes inte någon kinesisk import direkt under undersökningsperioden. Eftersom det inte fanns någon matchande direktförsäljning för den kinesiska exporten, var det inte möjligt att utarbeta ett differentierat tillvägagångssätt vid fastställandet

av handelsled för den andel av unionstillverkarnas försäljning som skedde direkt. För beräkning av skademarginalen justerades i stället unionstillverkarnas direktförsäljning tillbaka till nivån fritt fabrik och man gjorde sedan den justering för frakt som beskrivs i skäl 92 punkt iv ovan. Mot denna bakgrund avvisades parternas påståenden.

(95) När det gäller parternas påstående att en justering av exportpriset cif borde ha inbegripit försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en skälig vinstmarginal (se skäl 73), ska det noteras att om kommissionen skulle ha justerat exportpriset cif genom tillägg av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, skulle försäljningen av de importerade varorna ha kommit upp till detaljhandelsnivå. I så fall skulle jämförelsen mellan de kinesiska exportpriserna och unionens försäljningspriser ha gjorts i olika handelsled. Mot denna bakgrund avvisades parternas påstående.

(96) Beträffande parternas argument att det framgår av meddelandet av uppgifter av den 5 december 2011 att 38 % av unionstillverkarnas försäljning under undersökningsperioden var direktförsäljning (se skäl 74), förklarades det för parterna den 29 februari 2012 att denna slutsats var ett misstag. Att unionsindustrins försäljning till Tyskland och Förenade kungariket utgjorde 62 % rör den geografiska fördelningen av försäljningen och har inget att göra med vilken typ av kund det rör sig om, utan det handlar i stället om direktförsäljningen. Från denna uppgift kan man bara dra slutsatsen, vilket bekräftas, att återstående 38 % av unionstillverkarnas försäljning skedde till andra länder än Tyskland och Förenade kungariket. Eftersom parternas antagande om handelsled för 38 % av unionstillverkarnas försäljning är felaktigt, måste det påstående som baseras på detta antagande rörande behovet av en omräkning av skademarginalen också avvisas.

(97) Beträffande kravet på meddelande med detaljerade uppgifter om handelsflöden och tillhörande volymer (se skäl 76), erinras det om att de fakta och siffror som ligger till grund för valet av metod för att fastställa det aktuella handelsledet tas upp i punkterna 3–7 i meddelandet av uppgifter av den 5 december 2011. Parterna hänvisas till dessa uppgifter samt till den förklaring som lämnades under utfrågningarna den 29 februari 2012. För tydlighetens skull förklaras i detalj de underliggande handelsflödena i skäl 92 ovan.

(98) När det gäller argumentet om ”stereotyp hänvisning till uppgifternas konfidentialitet” (se skäl 77), anser kommissionen att de uppgifter som var konfidentiella rörde i) procentandelen direktförsäljning och ii) de uppgifter som användes för beräkningen av den tvåprocentiga uppräkningen baserad på de fakturor och uppgifter som samlades in under kontrollbesöket. Det ska härvidlag noteras att fakturor till sin natur anses vara konfidentiella uppgifter. Den icke-konfidentiella sammanfattningen av de senare lämnas i bilagan till meddelandet av uppgifter av den 5 december 2011. När det gäller direktförsäljningen, bekräftade förhörsombudet under den gemensamma utfrågningen den 29 februari 2012 att de faktiska siffrorna om direktförsäljningen är konfidentiella uppgifter. Förhörsombudet erbjöd sig emellertid att på begäran av parterna undersöka hur uppgifterna i den konfidentiella handlingen hade använts av kommissionens avdelningar för undersökningen och underrätta parterna om huruvida uppgifterna verkade ha återspeglats på rätt sätt i undersökningsresultaten. Parterna begärde inte detta. Kommissionen anser därför att kravet att meddela alla uppgifter som inte var konfidentiella hade tillgodosetts. Med tanke på att de uppgifter som bedömts är mer än fem år gamla, anser kommissionen att det nu kan uppges att procentandelen direktförsäljning är mellan 2 och 12 %.

(99) När det gäller parternas invändningar rörande justeringen för frakt på unionsindustrins försäljningspris fritt fabrik (se skäl 78), anser kommissionen att justeringen i fråga gjordes för transporten av varorna till importörernas varulager, dvs. i samma handelsled som den kinesiska exporten. Justeringen baserades på de särskilda omständigheterna på den relevanta marknaden, där mandariner på burk bara produceras i en spansk region (Valencia) och i huvudsak säljs i Tyskland och Förenade kungariket. Den gjordes för att få till stånd en rättvis jämförelse mellan exportpriset och unionspriset i samma handelsled, inte för att motverka den påstådda kostnadsnackdelen för unionstillverkarna beroende på deras produktionsanläggningars läge. Parternas argument avvisas därför.

(100) Rörande argumentet att kommissionen borde ha beaktat importörernas högre kostnader eftersom de kinesiska produkterna levererades i containrar, medan unionstillverkarnas produkter levererades på lastpallar, vilket minskade unionstillverkarnas hanteringskostnader (se skäl 79), ska det noteras att justeringen bara täckte kostnaden för transporten av varorna till importörernas varulager. Kostnaderna för detta uppkommer i samband med avsändandet av varorna till detaljhandlarna och efter det att handelsledet fastställts och kan därför inte beaktas. Parternas argument avslås därför.

(101) Beträffande argumentet att unionstillverkarnas transportkostnader borde ha minskats för att ta hänsyn till de fall när produkterna levereras direkt till importörernas kunder, såsom importörerna hävdat (se skäl 80), bör det erinras om att justeringen för frakt på unionsindustrins försäljningspris fritt fabrik baserades på de fastställda kostnaderna för fysisk leverans till varulagret i Hamburg (90 EUR) i enlighet med insamlade fakturor, därför att varulagret i Hamburg är lämpligt handelsled för en jämförelse av exportpriset och priset på unionsprodukten. Justeringen för frakt är inte berättigad därför att den inbegriper totala transportkostnader mellan unionstillverkaren och detaljhandlaren (vilka skulle varit högre än kostnaderna för leverans till varulagret), men med tanke

på särdragen på marknaden för den berörda produkten, är varulagret i Hamburg lämpligt handelsled. I detta sammanhang verkar parternas argument vara utan betydelse.

(102) Parterna hävdade att den tillämpade justeringen för frakt var för hög, eftersom den baserades på kostnaderna för transport per lastbil (se skäl 81). Det bör härvidlag erinras om att justeringen för frakt baserades på de fastställda kostnaderna för fysisk leverans till Hamburg, vilket inkluderade både lastbil och båt. Den justering som parterna begärt hade därför redan inkluderats i beräkningen av fraktkostnaderna till Hamburg. Det var därför inte nödvändigt att kontrollera de uppgifter som lämnats av parterna under utfrågningen, eftersom kostnaderna för leverans till Hamburg redan hade fastställts i den ursprungliga undersökningen utifrån kontrollerade uppgifter från unionstillverkarna.

(103) Beträffande sökandens kommentar till beräkningen av kostnaderna efter import (se skäl 82), uppges det, såsom förklaras i punkt 9 i meddelandet av uppgifter av den 5 december 2011, att både terminalhanteringsavgifterna och kostnaderna för lastbilstransport till importörens lokaler ingick i beräkningen. Varken sjöfraktkostnader eller försäkringskostnader ingick i terminalhanteringsavgifterna, eftersom dessa kostnader redan ingick i cif-priset som samlades in och kontrollerades under kontrollbesöket på plats i exportörens lokaler. Om kommissionen skulle ha inkluderat de kostnaderna i beräkningen av kostnaderna efter import, skulle det ha inneburit att kostnaderna hade räknats två gånger.

6.3 **Förfarande**

(104) Den 5 december 2011 överlämnade kommissionen ett meddelande av uppgifter med de fakta och siffror som ligger till grund för tribunalens ogiltigförklaring av åtgärderna. Alla berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter.

(105) Den 29 februari 2012 höll kommissionen utfrågningar med alla parter som så önskade, inklusive en utfrågning av de berörda exportörerna och en grupp importörer tillsammans med förhörsombudet.

(106) Den 26 mars 2012 informerade en av de berörda parterna kommissionen om att parten mot bakgrund av domen i mål C-338/10 ansåg att det partiella återupptagandet rörande kostnaderna efter import inte var meningsfullt.

(107) Den 17 juli 2012 svarade kommissionen att den mot bakgrund av återupptagandet den 19 juni 2012 ansåg att båda de partiella återupptagandena fortfarande pågår och att undersökningarna därför fortfarande var meningsfulla.

6.4 **Slutsats**

(108) Tribunalens Xinshiji-dom har genomförts genom att man tillhandahållit ytterligare motivering, information och förklaringar åt parterna angående den återupptagna punkten i den ursprungliga undersökningen. Parterna gavs tillfälle att lämna synpunkter och bli hörda. Alla argument har behandlats och noggrant beaktats.

(109) Med hänsyn tagen till parternas synpunkter och analysen av dessa, drog man slutsatsen att de argument och fakta som de berörda parterna tagit upp inte visade på något behov av att ändra den omtvistade beräkningen av skademarginalen.

(110) Den skademarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen bekräftas därför härmed.

(111) Mot bakgrund av ovanstående drog man slutsatsen att genomförandet av Xinshiji-domen ska ske genom att den slutgiltiga antidumpningstullen återinförs för sökandena i det aktuella fallet.

7. **SKADA**

7.1 **Unionstillverkning och unionsindustrin**

(112) Eftersom det inte inkommit några väl underbyggda synpunkter, bekräftas slutsatserna i skälen 52–54 i förordningen om preliminär tull.

7.2 **Förbrukning i unionen**

(113) En av de exporterande parterna hävdade att förbrukningen enligt förordningen om skyddsåtgärder och den förbrukningsnivå som fastställs i förordningen om preliminär tull inte överensstämmer med varandra. Det bör understrykas att skillnaderna i förbrukningsnivå i huvudsak berodde på att den aktuella undersökningen inte omfattade exakt samma produkter och att olika antal medlemsstater ingick i de två undersökningarna. Inga nya och underbyggda uppgifter har inkommit i detta avseende. Undersökningsresultaten i skälen 55–57 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför. Samtidigt bekräftas de efterföljande delarna av analysen som rör förbrukningen i detta avseende.

7.3 **Import från det berörda landet**

7.3.1 *Den berörda importens volym och marknadsandel*

(114) När det gäller marknadsandelen opponerade sig vissa berörda parter mot de uppgifter som kommissionen lämnade i skäl 58 i förordningen om preliminär tull och som visade att den dumpade importen ökat sin marknadsandel. De hävdade att marknadsandelen för importen från Kina hade minskat, i motsats till kommissionens resultat. Utvärderingen av importen från Kina sett till volym och marknadsandel kontrollerades. Såsom anges i skäl 58 var det bara under ett enda år som marknadsandelen för importen från Kina föll. Under resten av den undersökta perioden låg marknadsandelen för importen från Kina hela tiden kvar på en hög nivå. Därför bekräftas de resultat som lades fram i det preliminära skedet.

(115) Vissa parter framförde att man också borde undersöka importvolymerna efter undersökningsperiodens slut för att kunna bedöma om importen från Kina håller på att öka. Det bör påpekas att tendenserna för importen från

Kina utvärderades för perioden mellan 2002/2003 och 2006/2007, och att det under denna period kunde konstateras en klar ökning. I enlighet med bestämmelserna i grundförordningen beaktas inte händelser efter undersökningsperiodens slut annat än under särskilda omständigheter. Såsom anförs i skäl 136 undersöktes hur som helst hur stor importen var efter undersökningsperiodens slut, och det konstaterades att den var avsevärd.

7.3.2 *Prisunderskridande*

(116) Tre samarbetsvilliga exporterande tillverkare ifrågasatte kommissionens undersökningsresultat rörande prisunderskridande. En tillverkare bestred den metod som använts för beräkning av underskridande och begärde en justering för de kostnader som handlarna bär för sin indirekta försäljning. I berättigade fall anpassades beräkningarna. Det framgick av den reviderade jämförelsen att priserna i unionen för importen av den berörda produkten underskred unionsindustrins priser med mellan 18,4 % och 35,2 % under undersökningsperioden, enligt uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i stickprovet.

7.4 **Unionsindustrins situation**

(117) Två importörer och importörernas intresseorganisation ifrågasatte den varaktighet för konserveringssäsongen som anges i skäl 79 i förordningen om preliminär tull. De hävdade att konserveringssäsongen i Spanien endast varar tre månader, och inte fyra till fem månader såsom anges i förordningen om preliminär tull. Detta påstående är emellertid knutet till vilken gröda (till sin natur varierande) som används och vilken kvantitet som produceras, och det har under alla omständigheter ingen inverkan på skadefaktorerna enligt kommissionens analys.

(118) Eftersom det inte inkommit några andra underbyggda uppgifter eller argument beträffande unionsindustrins situation, bekräftas skälen 63–86 i förordningen om preliminär tull.

7.5 **Slutsats om skada**

(119) Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull hävdade ett antal importörer och exporterande tillverkare, med hänvisning till skäl 83–86 i förordningen om preliminär tull, att de uppgifter som kommissionen hade använt för att bestämma skadenivån varken var riktiga eller hade utvärderats på ett objektivt sätt. De hävdade att nästan alla skaderelaterade indikatorer uppvisade positiva tendenser, och att det därför inte finns några bevis för skada.

(120) Härvidlag bör det påpekas att även om några indikatorer visar på små förbättringar, måste situationen för unionsindustrin utvärderas i sin helhet och med hänsyn till den omständigheten att skyddsåtgärder tillämpades fram till och med undersökningsperiodens utgång. Detta undersöktes noggrant i skälen 51–86 i förordningen om preliminär tull. Den djupgående omstruktureringsprocess som dessa åtgärder möjliggjorde resulterade i en stor minskning av produktion och kapacitet, vilket under normala omständigheter skulle ha medfört en betydande förbättring av unionstillverkarnas situation totalt sett, bl.a. när det gäller produktion, kapacitetsutnyttjande, försäljning samt pris- och kostnadsdifferentiering. I stället har volymindikatorerna förblivit svaga, lagren har ökat väsentligt och de finansiella indikatorerna har fortsatt att vara negativa – i några fall har de till och med förvärrats.

(121) På grundval av detta anses det att slutsatserna i förordningen om preliminär tull beträffande den väsentliga skada som unionsindustrin lidit inte har ändrats. Eftersom det inte inkommit några andra underbyggda uppgifter eller argument, bekräftas därför slutsatserna slutgiltigt.

8. ORSAKSSAMBAND

8.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(122) Några parter hävdade att volymen för kinesisk import hade varit stabil sedan 1982 och därför inte kunde ha vållat skada såsom det beskrivs i förordningen om preliminär tull (se skäl 58). Såsom förklaras i skäl 114 har faktiskt importen från Kina ökat kraftigt under den berörda perioden, till förfång för unionsindustrins marknadsandel. Dessutom hänvisar man i detta påstående till importtendenser som sträcker sig långt utanför den berörda perioden, och påståendet måste därför avvisas.

(123) Såsom nämns i skäl 116 ovan dras slutgiltigt slutsatsen att priserna på importen från de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet under undersökningsperioden underskred unionsindustrins genomsnittliga priser med mellan 18,4 % och 35,2 %. Revideringen av prisunderskridandemarginalen påverkar inte slutsatserna om de verkningar av den dumpade importen som anges i skälen 100 och 101 i förordningen om preliminär tull.

8.2 **Växelkursfluktuationer**

(124) Efter införandet av de preliminära tullarna hävdade några importörer vidare att växelkursen hade ett negativt inflytande på prisnivån. Växelkursen var enligt deras åsikt den viktigaste skadevållande faktorn. Kommissionens bedömning avser dock endast en skillnad mellan prisnivåer, och en analys av de faktorer som påverkar prisernas nivå behöver alltså inte göras. Det kunde därför konstateras att det finns ett klart orsakssamband mellan den höga dumpningsnivån och den väsentliga skada som unionsindustrin har lidit, och därmed kan skäl 95 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

8.3 **Tillgång och priser på råvaror**

(125) Några berörda parter framförde att skadan inte berodde på dumpad import, utan snarare på den knappa tillgången på den färska frukt som utgör råvaran för mandariner på burk.

(126) Officiella uppgifter från det spanska jordbruksministeriet bekräftar dock att den mängd som stod till konserveringsindustrins förfogande var mer än tillräcklig för att täcka de spanska tillverkarnas produktionskapacitet.

(127) I viss utsträckning konkurrerar tillverkarna med konsumentmarknaden för färskvaror om den färska frukten. Denna konkurrens bryter dock inte orsakssambandet. En tydlig och viktig orsak till unionsindustrins relativt låga produktion, försäljning och marknadsandel är snarare den prispress som orsakas av den massiva importen från Kina till mycket låga priser. I denna situation och eftersom marknadspriset bestäms av en import som utgör mer än 70 % av marknaden och som underskrider och pressar ned priserna, skulle det vara oekonomiskt att producera mer utan rimliga förväntningar om att kunna avsätta produkterna till priser som möjliggör normala vinster. Därför skulle den spanska industrin rimligen lätt kunna producera mycket större mängder, om marknadspriset inte hade tyngt deras ekonomiska resultat.

(128) En annan omständighet som bekräftar denna analys är att unionstillverkarna fortsätter att hålla stora lager, vilket understryker att den skadevållande situationen för unionsindustrin inte beror på otillräcklig produktion, utan på att produktionen inte kan säljas på grund av trycket från den kinesiska importen.

(129) Eftersom råvaran är en jordbruksprodukt, är dess pris underkastat säsongsmässiga fluktuationer. Icke desto mindre har kommissionen under den undersökta femårsperioden, som omfattade skördeperioder med såväl låga som höga priser, observerat att skada (t.ex. i form av ekonomiska förluster) uppstår oberoende av dessa fluktuationer, och att det därför inte finns något direkt samband mellan unionsindustrins ekonomiska resultat och dessa säsongsmässiga fluktuationer.

8.4 **Kvalitetsskillnader**

(130) Vissa parter hävdade att de kinesiska varorna var av högre kvalitet än unionsindustrins. Det finns emellertid inte tillräcklig dokumentation som visar att eventuella prisskillnader skulle ha uppstått som en följd av detta, och det finns inte heller belägg för påståendet att konsumenterna föredrar kinesiska varor i en sådan omfattning att det är orsaken till den förvärrade situationen för unionsindustrin. Under alla omständigheter skulle sådana prisskillnader vara till de kinesiska varornas fördel och leda till större prisunderskridande/målprisunderskridande. Eftersom det inte inkommit några nya och underbyggda uppgifter eller argument beträffande detta, bekräftas härmed slutsatserna i skäl 99 i förordningen om preliminär tull.

8.5 **Kostnadsökningar**

(131) Några parter framförde att vissa tillverkares extraordinära kostnadsökningar låg till grund för skadan. Dessa påståenden var inte tillräckligt underbyggda. Kommissionens undersökning visade inte att det inträffat något som kunde ändra bedömningen av orsakssambandet eller beräkningen av nivån för undanröjande av skada.

(132) Några parter framförde synpunkter rörande de ökade produktionskostnaderna och unionens bristande förmåga att minska dem. Vissa kostnader (t.ex. energi) har ökat, men deras påverkan är inte tillräckligt stor för att bryta orsakssambandet i en situation där en mycket stor dumpad kinesisk export får unionsindustrins försäljning och produktion att minska (varvid dess enhetskostnader ökar) och pressar ned unionsindustrins priser.

8.6 **Stödordningar**

(133) Det framfördes att unionens stödordningar orsakade en artificiell tillväxt i EU:s tillverkningssektor och ledde till en reducerad råvarutillgång för den berörda produkten. Detta var ett allmänt påstående som inte var tillräckligt underbyggt. Under alla omständigheter ändrades de berörda stödordningarna 1996, när stödet tillföll jordbrukarna i stället för de företag som bearbetade den berörda produkten. Kommissionens analys har inte avslöjat några restverkningar under undersökningsperioden vilka skulle kunna bryta orsakssambandet. När det gäller tillgången, hänvisas det till skälen 128 och 129 ovan.

8.7 **Slutsats om orsakssamband**

(134) Eftersom inga ytterligare nya och underbyggda uppgifter eller argument har inkommit, bekräftas slutsatserna i skälen 87–101 i förordningen om preliminär tull.

(135) Med anledning av ovanstående bekräftas det preliminära undersökningsresultatet att det finns ett orsakssamband mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit och den dumpade importen från Kina.

9. **UNIONENS INTRESSE**

9.1 **Utvecklingen efter undersökningsperioden**

(136) Från och med den 9 november 2007 blev importen från Kina föremål för registrering i enlighet med förordningen om registrering. Detta gjordes med ett eventuellt retroaktivt införande av antidumpningstullar i åtanke. Följaktligen och genom ett undantag har också utvecklingen efter undersökningsperioden analyserats. Eurostats uppgifter bekräftar att importen från Kina fortfarande är betydande, och detta har också bekräftats av vissa importörer. Importvolymen för de tio månaderna närmast efter undersökningsperiodens slut uppgick till en nivå på 74 000 ton med stabilt låga priser.

9.2 **Unionstillverkarnas förmåga att försörja unionsmarknaden**

(137) Ett antal parter kommenterade den låga spanska produktionsnivån, som de ansåg var otillräcklig för att fullt ut försörja unionsmarknaden. Det är riktigt att unionsindustrin i nuvarande läge inte försörjer hela unionsmarknaden, men det bör noteras att denna omständighet är

kopplad till verkningarna av den skadevållande importen, såsom beskrivs ovan. Under alla omständigheter är syftet med åtgärderna inte att stänga unionsmarknaden för kinesisk import, utan att undanröja verkningarna av skadevållande dumpning. Eftersom det bl.a. endast finns två försörjningskällor för dessa produkter, anses det att de kinesiska produkterna, även om det införs slutgiltiga åtgärder fortfarande kommer att spela en betydelsefull roll i unionen.

9.3 **Unionsindustrins och leverantörernas intresse**

(138) En intresseorganisation för importörer hävdade att antidumpningsåtgärder utan kvantitativa begränsningar inte skulle skydda den spanska industrin, utan i stället automatiskt utlösa illegal handel. Detta är ett argument som snarare antyder att institutionerna måste kunna säkerställa lämplig tillsyn över åtgärdernas genomförande, och inte ett argument emot de fördelar unionstillverkarna skulle kunna få genom åtgärder.

(139) En annan importör hävdade att införandet av antidumpningsåtgärder inte skulle förbättra situationen för de spanska tillverkarna, eftersom importörerna i unionen har byggt upp stora lager med vilka de skulle kunna tillgodose efterfrågan på marknaden inom den närmaste framtiden. Lagrens storlek och denna ”lagerhamstring” bekräftades av en annan importör. Dessa kommentarer bekräftar kommissionens analys i förordningen om preliminär tull och i den här förordningen. Det bör dock påpekas att syftet med åtgärderna är att dämpa verkningarna av skadevållande dumpning under fem års tid, och inte endast under ett år.

(140) Eftersom inga andra nya och underbyggda uppgifter eller argument har inkommit i detta avseende, bekräftas slutsatserna om unionsindustrins intresse i skälen 103–106 och 115 i förordningen om preliminär tull.

9.4 **Intresset för icke-närstående importörer och handlare i unionen**

(141) De samarbetsvilliga importörerna uttryckte ett allmänt intresse av att upprätthålla två försörjningskällor för den berörda produkten, nämligen Spanien och Kina, för att kunna behålla försörjningssäkerheten till konkurrenskraftiga priser.

(142) Icke desto mindre skulle majoriteten av importörerna, om slutgiltiga åtgärder skulle vidtas, föredra åtgärder som också innehåller kvantitativa komponenter. Kommissionen finner inte detta tillräckligt, såsom förklaras nedan i skäl 156.

(143) Uppgifter från de samarbetsvilliga importörer som ingick i stickprovet kontrollerades och bekräftade att sektorn för mandariner på burk utgör mindre än 6 % av deras samlade omsättning, och att importörerna i genomsnitt uppnådde en lönsamhet på över 10 % under både undersökningsperioden och perioden 2004–2008.

(144) Ovanstående understryker att åtgärdernas potentiella verkningar för importörer och handlare som helhet inte skulle vara oproportionella i förhållande till deras positiva verkningar.

9.5 **Användarnas och detaljhandlarnas intresse**

(145) En användare som står för mindre än 1 % av förbrukningen lämnade allmänna synpunkter på den minskade tillgången till mandariner i EU och de kinesiska varornas överlägsna kvalitet. Han uppmanades att samarbeta ytterligare och lämna in individuella uppgifter, men avstod och lämnade inga uppgifter som underbyggde påståendena. En annan detaljhandlare, som var medlem av importörernas största intresseorganisation, var rent allmänt emot en prishöjning. Det har inte kommit in några andra synpunkter rörande användarnas och detaljhandlarnas intresse under undersökningen. Under dessa omständigheter och eftersom inga underbyggda synpunkter inkommit från användare och detaljhandlare, bekräftas härmed slutsatserna i skälen 109–112 i förordningen om preliminär tull.

9.6 **Konsumenternas intresse**

(146) I motsats till vad en importör hävdade, beaktades konsumenternas intressen i det preliminära skedet. Kommissionens resultat sammanfattades i skälen 113 och 114 i förordningen om preliminär tull. Andra parter anförde att verkningarna för konsumenterna skulle vara betydande. Det lades dock inte fram några andra uppgifter som kunde väcka tvivel om slutsatserna i ovannämnda skäl. Även om tullar skulle leda till ökade konsumentpriser, har ingen part bestridit den omständigheten att denna produkt utgör en mycket liten del av hushållens utgifter för mat. Eftersom det inte föreligger några synpunkter från konsumenterna eller har inkommit några nya och underbyggda uppgifter, bekräftas därför dessa slutsatser.

9.7 **Slutsats om unionens intresse**

(147) Ovanstående kompletterande analys av de intressen som står på spel har inte ändrat de preliminära slutsatserna i detta avseende. Uppgifter från de samarbetsvilliga importörer som ingick i stickprovet kontrollerades och de bekräftade att sektorn för mandariner på burk utgör mindre än 6 % av deras totala omsättning, och att importörerna i genomsnitt uppnådde ett tillfredsställande resultat både under undersökningsperioden och under perioden 2004–2008, vilket gör att konsekvenserna av åtgärderna för importörerna kommer att bli minimala. Det har också fastslagits att de ekonomiska verkningarna för slutkonsumenten skulle bli obetydliga, eftersom det köps marginella mängder per konsument i konsumentländerna. Det anses att de slutsatser rörande unionens intresse som fastställs i förordningen om preliminär tull inte har ändrats. Eftersom det inte har inkommit några andra synpunkter, bekräftas slutgiltigt de slutsatser som dras i förordningen om preliminär tull.

10. **SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER**

10.1 **Nivå för undanröjande av skada**

(148) En importör hävdade att den vinstmarginal på 6,8 % som användes som referens i det preliminära skedet hade satts för högt. I detta avseende bör det påpekas att samma nivå användes i samband med skyddsåtgärderna och godtogs som unionsindustrins faktiska vinst under perioden

mellan 1998–1999 och 2001–2002. Den avspeglar unionstillverkarnas vinst i en normal handelssituation före den ökning av importen som åsamkade industrin skada. Detta argument avvisas därför.

(149) Unionstillverkarna hävdade att man vid fastställandet av de preliminära tullarna inte tog hänsyn till den speciella situation på marknaden för mandariner på burk, med produktionen koncentrerad till ett enda land, samtidigt som större delen av försäljningen och importen är koncentrerad till ett annat europeiskt land. De krävde därför att man vid de slutgiltiga beräkningarna skulle ta hänsyn till transportkostnaderna från producentlandet till konsumentlandet. Påståendet ansågs berättigat, och beräkningarna anpassades för att återspegla koncentrationen av försäljningen i de relevanta områdena i unionen.

(150) En part lämnade synpunkter rörande beräkningen av prisunderskridande och målprisunderskridande. Där så var berättigat gjordes justeringar i slutskedet.

(151) De skademarginaler som blev resultatet och som när så är berättigat beaktar de berörda parternas påpekanden, uttrycks i procent av det samlade importvärdet cif för varje enskild kinesisk exportör som ingick i stickprovet och är som framgår nedan lägre än de konstaterade dumpningsmarginalerna:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang: 100,1 %,

— Huangyan No 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 48,4 %,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang och dess närstående tillverkare Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, provinsen Hubei: 92,0 %,

— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet: 90,6 %,

Alla övriga företag: 100,1 %.

10.2 **Retroaktivitet**

(152) Såsom anges i skäl 4 gjorde kommissionen den 9 november 2007 importen av den berörda produkten med ursprung i Kina till föremål för registrering på grundval av en begäran från unionsindustrin. Denna begäran har dragits tillbaka, och frågan har därför inte granskats ytterligare.

10.3 **Slutgiltiga åtgärder**

(153) Mot bakgrund av slutsatserna i fråga om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör en slutgiltig antidumpningstull införas på samma nivå som den lägsta konstaterade dumpnings- och skademarginalen, i enlighet med regeln om lägsta tull. I detta fall bör tullsatsen alltså fastställas till nivån för den skada som konstaterats.

(154) På grundval av ovanstående och i överensstämmelse med den rättelse som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* L 258 ([1]), bör den slutgiltiga tullen fastställas till följande:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang: 531,2 EUR/ton,

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory Huangyan, Zhejiang: 361,4 EUR/ton.

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang och dess närstående tillverkare Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, provinsen Hubei: 490,7 EUR/ton,

— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet: 499,6 EUR/ton.

Alla övriga företag: 531,2 EUR/ton.

10.4 **Åtgärdernas form**

(155) Ett antal parter begärde åtgärder där komponenterna pris och kvantitet kombinerades, på så sätt att det för en ursprunglig importvolym inte skulle betalas någon tull alls eller en lägre tull. I vissa fall var detta knutet till ett licenssystem.

(156) Denna möjlighet diskuterades, men förkastades, särskilt av följande skäl. Antidumpningstullar införs eftersom exportpriset är lägre än normalvärdet. De mängder som exporteras till unionen är relevanta för analysen av huruvida den dumpade importen vållar skada. Dessa mängder är dock normalt sett irrelevanta för den tullsats som bör införas. Om dumpad import förorsakar skada, kan man med andra ord kompensera för dumpningen genom en tull som tillämpas på den första sändning som importeras efter tullens ikraftträdande. Slutligen kan det sägas att i den mån det skulle konstateras vara i unionens intresse att produkter under en viss period importeras utan tillämpning av antidumpningstullar, möjliggör artikel 14.4 i grundförordningen under vissa omständigheter att de skjuts upp.

(157) Några parter har hävdat att varje form av åtgärder utan kvantitativa restriktioner kommer att leda till ett undvikande av tull. Parterna hänvisade återigen till den ”lagerhamstring” som uppstod i kölvattnet av utvidgningen av Europeiska unionen den 1 maj 2004. Kommissionens undersökning har bekräftat att detta var ett klart försök att undvika tull. Mot bakgrund av dessa synpunkter och de förhållanden som beskrivs i skälen 123 och 125 i förordningen om preliminär tull, kommer kommissionen att övervaka utvecklingen för att se till att åtgärderna genomförs på ett korrekt sätt.

(158) Andra parter har hävdat att åtgärderna bör utesluta de volymer som redan omfattas av befintliga försäljningskontrakt. Detta skulle i praktiken vara liktydigt med

([1]) EUT L 258, 26.9.2008, s. 74.

tullbefrielse, vilket skulle underminera den avhjälpande verkan av åtgärderna, och detta förslag måste därför avvisas. Det hänvisas också till skälen 138 och 139 ovan.

(159) Genom förordningen om preliminär tull infördes en antidumpningstull i form av en särskild tull för varje företag som en följd av tillämpningen av nivån för undanröjande av skada på de exportpriser som användes vid beräkningen av dumpning under undersökningsperioden. Denna metod kan också bekräftas för det skede då de slutgiltiga åtgärderna vidtas.

10.5 **Åtaganden**

(160) I ett sent skede av undersökningen erbjöd flera exporterande tillverkare i Kina prisåtaganden. Dessa åtaganden bedömdes inte som godtagbara med hänsyn till den betydande prisvolatiliteten för denna vara, risken för undvikande och kringgående av tullar när det gäller denna produkt (se skäl 124 och 125 i förordningen om preliminär tull) och den omständigheten att det inte fanns några garantier från de kinesiska myndigheternas sida om behörig tillsyn över företag som inte beviljats marknadsekonomisk status.

11. **REGISTRERING**

(161) Import av den berörda produkten gjordes till föremål för registrering genom kommissionens förordning (EU) nr 572/2012 ([1]). Den registreringen bör upphöra. Beslut om ett eventuellt retroaktivt uttag av tullar kommer att fattas senare, när fullständiga statistiska uppgifter blir tillgängliga.

12. **MEDDELANDE AV UPPGIFTER**

(162) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att rekommendera att en slutgiltig antidumpningstull införs på import av den berörda produkten med ursprung i Kina. Parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde framföras efter meddelandet av uppgifter. De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Två grupper importörer begärde och beviljades utfrågningar i närvaro av förhörsombudet vid GD Handel.

(163) När det gäller Xinshiji-domen, hade de argument som fördes fram redan analyserats och behandlats i det allmänna meddelandet av uppgifter. Inget av dessa argument ledde till någon ändring av de omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen beslutade bekräfta den skademarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. När det gäller domen om jämförbart land, upprepade en grupp importörer de kommentarer de gjorde under undersökningen rörande räckvidden för det partiella återupptagandet, användningen av uppgifter från undersökningsperioden och fastställandet av normalvärdet. Dessa synpunkter behandlas i skälen 43, 46 och 54 ovan. Samma grupp importörer uppgav att de var positiva till ett system med skyddsåtgärder med kvoter i stället för antidumpningstullar. Anledningen till varför ett kvotsystem måste avvisas förklaras ovan i skäl 156. Det bör vidare noteras att skyddsåtgärder bara kan införas i vissa situationer och under mycket speciella förhållanden i överensstämmelse med rådets förordning (EG) nr 260/2009 av den 26 februari 2009 om gemensamma importregler ([2]). Det anses att antidumpningstullar är det lämpligaste sättet att komma till rätta med skadevållande dumpning. Denna grupp importörer påpekade också rörande frågorna i skäl 44 och 85 ovan att kommissionen inte inledde någon interimsöversyn när den ombads att göra det. Det bör åter påpekas att det efter det att domen om jämförbart land hade avkunnats inte längre var möjligt att göra någon interimsöversyn, eftersom det inte längre fanns någon tull i kraft. Kommissionen ska återuppta analysen av den pågående begäran om interimsöversyn så snart den här förordningen har trätt i kraft. Om analysen av begäran visar att de krav som fastställs i artikel 11.3 i grundförordningen har uppfyllts, kommer en interimsöversyn att inledas snarast möjligt.

(164) Efter att ha beaktat de synpunkter som lämnades in efter det att berörda parter underrättats om slutsatserna av undersökningen, ansåg kommissionen att ingen av synpunkterna var av ett sådant slag att de kunde ändra de slutsatser som dragits under undersökningen.

13. **ÅTGÄRDERNAS VARAKTIGHET**

(165) Genom denna förordning genomförs domstolens domar rörande den ursprungliga förordningen. Den här förordningen ska därför upphöra att gälla fem år efter det att den ursprungliga förordningen har trätt i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull ska återinföras på import av beredda eller konserverade mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), klementiner, wilkings och andra liknande citrushybrider utan tillsats av alkohol, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, enligt definitionen i KN-nummer 2008, som för närvarande omfattas av KN-nummer 2008 30 55, 2008 30 75 och ex 2008 30 90 (Taric-nummer 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 och 2008 30 90 69) och med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	EUR/ton nettoprodukt-vikt	Taric-tilläggsnummer
Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang	531,2	A886

([1]) Kommissionens förordning (EU) nr 572/2012 av den 28 juni 2012 om att göra import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina föremål för registrering (EUT L 169, 29.6.2012, s. 50).

([2]) EUT L 84, 31.3.2009, s. 1.

Företag	EUR/ton nettoprodukt-vikt	Taric-tilläggs-nummer
Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang och dess närstående tillverkare Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, provinsen Hubei	490,7	A888
Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet (se bilagan)	499,6	A889
Alla övriga företag	531,2	A999

Artikel 2

1. I de fall då varor har skadats före övergången till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet, i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [1], ska antidumpningstullens belopp, beräknat på grundval av artikel 1, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

2. Om inget annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 3

Tullmyndigheterna ska åläggas att upphöra med den registrering av import som sker i enlighet med artikel 1 i förordning (EU) nr 572/2012.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Denna förordning ska upphöra att gälla den 31 december 2013.

Artikel 6

Begäran om översyn ska tillåtas så snart denna förordning har trätt i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 2013.

På rådets vägnar
S. SHERLOCK
Ordförande

[1] EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

BILAGA

SAMARBETSVILLIGA EXPORTERANDE TILLVERKARE SOM INTE INGICK I STICKPROVET

(Taric-tilläggsnummer A889)

Hunan Pointer Foods Co., Ltd, Yongzhou, Hunan

Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo

Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd, Yichang, Hubei

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang

Huangyan No.2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang

Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd, Xinchang, Zhejiang

Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei

Guangxi Guiguo Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi

Zhejiang Juda Industry Co., Ltd, Quzhou, Zhejiang

Zhejiang Iceman Group Co., Ltd, Jinhua, Zhejiang

Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd, Ninghai

Yi Chang Yin He Food Co., Ltd, Yidu, Hubei

Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd, Yongzhou, Hunan

Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd, Yinzhou, Ningbo

Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi

Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd, Mingzhou, Ningbo